

jo være urigtigt, om Fjereen kunde fremvise dette ældre Maalebrev her og faae det erklæret for gyldigt. — Der er et andet Punkt, som ogsaa forekommer mig idetmindste tvivlsomt. Man har i eet Tilfælde gjort To ansvarlige for, at det bliver indberettet, naar der skeer Forandringer, nemlig ved danske Skibe Eierne og Skibets Fjere. I dette Tilfælde er Ansvarret paalagt To, medens man i det Tilfælde, der er omtalt i 3die Stykke af § 8, let kunde komme til, at der slet ikke var Noget, hvem det paalaa at anmeldte Forandringen. Forandring af Stjorelsen eller Opfyrelsen af Lufker i Masttrummet i Dampskibe er jo nemlig Noget, som meget let kan foretages ombord i Skibet af Skibets egen Besætning, af Skibstjommermanden; med Hensyn til en saadan Forandring bestemmer Paragraphen, at det er Skibshyggereen, der skal anmeldte den, men jeg kan dog ikke antage, at det skal være Tjommermanden ombord i Skibet, som har gjort det under en Fjeres Commando. — Ligeledes er der i § 9 indført den Bestemmelse, at Forandringer til visse Procents Stjorelse skal der ikke tages Hensyn til, det vil sige, der skal ikke derfor udstedes noget nyt Maalebrev, saa at altsaa alle Afgifter skulle betales efter det samme Maal, som før Forandringen foregik. En saadan Bestemmelse fandtes ogsaa tidligere, men da skete der Opmaalning til forskjellige Tider, medens det jo nu foreslaaes, at den Maaling, der engang er foretagen af et Skib, skal gjælde for dets hele Levetid, og det synes da lidt farligt at indføre i en Lov, at man kan foretage visse Forandringer ved Skibet til visse Procents Beløb, uden at dette skal have nogen Indflydelse paa Maalebrevet. Jeg vil f. Ex. sige, at man byggede to Skibe, som vare aldeles eens; og gav dem begge to Huusrum paa Dækket, som da det ene Skibs Eier erklærede at være hans Fjelluluf, medens den anden Eier sagde, at han vilde have sine Fjell ned i Skibet i Kasterummet; saa vilde disse to Skibe blive maalte forskjelligt, naaget de ere aldeles eens; men naar saa Eierne gjøre det om, saa at den, der før vilde have Fjelluluf nede i Skibet, nu indretter det paa Dækket, og omvendt, saa skal dette efter Lovbdkastet ingen Forskjel gjøre, men Skibene skulle regnes at

faae den samme Drægtighed som før. Dette kan jeg ikke finde rigtigt. Naturligviis maa Administrationen kunne foretage visse Modificationer og gjøre nogle smaa Undtagelser, men i Loven forekommer det mig, bør der være det Princip, at enhver Forandring skal registreres. Forfaavidt der kunde være Spørgsmaal om for saadanne Forandringers Skyld at udgive et nyt Maalebrev, og det er Omkostningerne derved, man vil fritage Vedkommende for, saa forekommer det mig, da selve Udfærdigelsen af Maalebrevet jo er en Ubetydelighed, og det altsaa kun er det stemplede Papir, det kommer an paa, at man kunde give den Lettelse, at man ikke tog Noget for Stempelpapiret, der jo ikke egentlig koster Staten Synderligt. Jeg skal foreløbigt indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Melchior: Jeg skal ikke forbyde mig meget i at imødegaae det ærede kongevalgte Medlem, som nys havde Ordet, med Hensyn til de enkelte Paragrapher, han omtalte; jeg vil suarere imødegaae ham med Hensyn til det almindelige Princip i Lovbdkastet, idet jeg vel skal vogte mig for at komme ind paa en Strid om techniske Forhold med et i technisk Henseende saa kyndigt Medlem som den ærede Taler. Jeg tillader mig at mene, at det ved denne Sag ikke just kommer an paa at finde det absolut Rigtige, men at det derimod kommer an paa at finde det absolut Hensigtsmæssigste. Det er en Sag, som forekommer mig at være af overordentlig Vigtighed i oeconomic Henseende, ikke directe for Statskassen, men af Hensyn til Skibsfarten. Det er ganske vist en stor Ulempe, naar man i et Land har et Maal, der ikke er kjendt udenfor Landet, eller i alt Fald er forskjelligt fra det Maal, som bruges overalt i den øvrige Verden, og navnlig kommer denne Ulempe frem, naar Maalet gjælder for Skibe, som bevæge sig meget omkring i Verden. Det er øiensynligt, at dette maa medføre Tab for Skibsfarten; og, naar det nu paatænkes at gjøre Forandring deri, saa er det ganske naturligt, at man har vendt sig til det engelske Maal, fordi Danmarks Skibsfart paa England er meget betydelig. Den ærede Finantsminister har allerede ved at fremlægge Loven gjort